

Kan den motoriska förmågan hos barn och ungdomar med autismspektrumstörning förbättras genom olika typer av träning?

En litteraturstudie

Bakgrund

Inom Barn- och ungdomshabiliteringen är barn och ungdomar med neuropsykiatriska funktionshinder en stor, växande och delvis ny målgrupp. Barn och ungdomar med autismspektrumstörning är den största gruppen och omfattar autism i barndomen, Aspergers syndrom och högfungerande autism. Sociala interaktionssvårigheter, kommunikationsproblem, rutinbundenhet och begränsningar av fantasi, lek och beteende samt begränsade speciella intressen är huvudsymtomen. Inom gruppen autismspektrumstörningar förekommer utvecklingsstörning hos en del barn och ungdomar medan andra är normal- eller välbegåvade. Det är känt i litteraturen och i kliniken att många av dessa barn också har en avvikande motorik. De vanligaste motoriska svårigheterna som förekommer, i varierande grad hos olika individer, finns inom områdena handfunktion, balans, koordination, uthållighet och utförande av åldersadekvata vardagsfärdigheter. Även om de motoriska svårigheterna oftast inte är dessa barns huvudsakliga problem så kan nedsatt motorisk funktionsförmåga och kroppskänsla ha betydelse för självförtroende, fysiskt och psykiskt välbefinnande och begränsa möjligheten till en mer varierad fritid.

Syfte

Att i litteraturen studera vilka motoriska svårigheter som beskrivs och vilka insatser som påverkar motorisk förmåga hos barn och ungdomar med autismspektrumstörning.

Metod

Sökning, genomgång och granskning av artiklar om motorik och träning av motorisk förmåga hos barn och ungdomar med autismspektrumstörning.

Resultat

Arbetet påbörjat, beräknas vara klart februari 2009.